

Van Rollen over een Leidse stoep naar Confinement la France

door Domaine Jeanary | November 2020

Wat had ik mezelf er op verheugd. Even naar Nederland voor de kids en kleinkids. Nou, dat werd een bliksembezoek. We hadden zo ongeveer net de auto geparkeerd toen Macron ons liet weten dat we weer in lock down gingen. Natuurlijk begrijp ik dat hij het onwijs fijn vindt dat wij één van de leukste boerderijen in de Dordogne restaureren, maar ons er iedere keer in opsluiten vind ik toch wat minder! Dus werd de map aan bewijsstukken (19 pagina's) bijgewerkt en propten we alles weer terug in de auto. Inclusief wat Nederlandse boodschappen voor vrienden; bruine bonen, fritessaus, rode autodrop, rookworsten en kaas. Deze keer ondernamen we de terugreis met mijn auto, want dan kan ik in ieder geval alleen, met een briefje, naar de Franse supermarkt rijden. En dat waarschijnlijk tot aan de Kerst.....

Waar ik beren op mijn pad zie, is mijn lief de eeuwige optimistische katalysator. Toen we de grens weer over rolde wees hij naar de gebruikelijke grenswachtersopstelling van de vorige lock down en riep vrolijk; "kijk, helemaal leeg". In mijn ooghoeken zag ik een overheidswagen en zei wat cynisch "ze staan nu daar en komen je zo achterna". Sodemieters, ik had het nog niet gezegd of er klonk een sirene en op het bordje van de auto die voor ons kwam rijden stond in het Nederlands "volg ons". Het was Douane. Daar was ze weer; "zjoe joe hef enizing tzoe ziekler? Drugs, Tabac, Alcohol, Cash money, 10.000 euro"? Een ietwat verbouwereerd overhandigde ik haar onze documentenmap en zei; "no, only 20". Toen ik mijn portemonnee wilde pakken begreep ze de verwarringen mochten we weer gaan.

Omdat we onze Franse huiskamer wat wilden opkietelen had ik de muren rondom de haard behangen, de schouw gesausd en Jan had onze oude, te grote, salontafel in tweeën gezaagd en daar 2 tafeltjes voor langs de muur van gemaakt. Leuk met een lamp erop! De lampenvoeten had ik nog, dus kocht ik, tijdens het Nederlandse bliksembezoek, 2 nieuwe lampenkappen. Uit de winkel lopend droeg Jan de lampenkappen wel even, want ik moest mijn portemonnee nog opruimen. Achter Jan aanlopend deed ik, mondkapje en bril dragend, mijn knip weer in mijn tas en toen.....in een split second lag ik ineens languit over de straat! Jan stond nog op een onverklaarbare manier met de lampenkappen te zwaaien, want die had mij wel op willen vangen maar dat ging lastig met twee van die grote ronde gevallen in zijn handen.

Terwijl ik de komische capriolen van mijn lief aan het observeren was, kwam er een mevrouw aanrennen die in paniek riep dat mijn mondhoeken gecontroleerd moesten worden want zo was haar schoonzus ook in het ziekenhuis beland. Ze bedoelde het vast goed maar ik schaterde het uit. Zo zittend op de stoep, met een gat in mijn broek ter hoogte van mijn knie en mijn kont in een regenplas kon ik niet anders dan vreselijk lachen, het leek wel een klucht! Naast een bezorgde Jan met de lampenkappen stond de mevrouw een ietwat verbouwereerd naar mij te kijken. Het punt was, ik draag een multifocale bril, die door het mondkapje niet altijd in de juiste hoek voor mijn ogen staat. Dus schat ik dingen verkeerd in en dan belandt je met je achterste in een regenplas en ben je plots in het bezit van een nieuwe klusbroek!

En die klusbroek ga ik weer heel erg nodig hebben! Voor onze nieuwe gite heb ik voor een zacht prijsje 8 eethoekstoelen op de kop kunnen tikken. Okay, ze moeten een likje verf, maar ze zijn super leuk! Mijn lief is begonnen met de voorbereidingen van de nieuwe tegelvloeren in de gites. Waar we met name naar kijken is of we de randjes, op- en afstapjes kunnen wegwerken bij de bestaande vloeren. En dat we nu echt serieus iets met die vloeren moeten doen heeft mijn lief geregeld door er een paar los liggende tegels uit te tikken en er een boor in te zetten om de diepte van de betonlaag te meten. Alleennieuwe tegels bestellen zit er nu niet in. Dan moeten we een flink eind van huis en dat is tijdens het confinement niet toegestaan! Het behoort ook niet tot de noodzakelijke boodschappen. Puntje van zorg.....

Het klusschema voor deze winter is dus wederom danig herzien in verband met de nieuwe lock down. We zullen nu eerst klussen moeten doen waar we het materiaal voor in huis hebben. Van lieve vrienden kregen we mooie buitentegels waarmee we de vloer van de zwembadschuur gaan fatsoeneren, bij slecht weer kan mijn lief verder met alle lelijke oude contactdozen vervangen voor mooie nieuwe en we hebben genoeg gipsplaten in huis om het dak van de eerste verdieping in de nieuwe gite Le Veau dicht te zetten. Verder kan ik de naden van de gipswanden dicht plakken en afsmeren. En tussen de bedrijven door hebben we uiteraard ook nog een flinke tuin waar gesnoeid en geruimd moet worden!

Als Jan met de bladzuiger door de tuin wandelt wordt hij vanuit het huiskamerraam in de gaten gehouden door Belle. Zeker nadat onze prinses heeft geroken dat er weer veel vierpotige vreemden bij ons rondlopen. Dit jaar is het zeer ernstig met de everzwijnen. Normaal lopen die achter op het veld in de rondte op zoek naar lekkers, geen enkel probleem, maar dit jaar staan ze bijna bij ons voor de deur met een Albert Heijn tas om hun nek! Ze hebben nog net geen boodschappenlijstje bij zich. Dat vonden we toch wat minder. Dat heen en weer lopen is zo erg niet, maar ze graven als een malle naar eten en de ravage die ze achter laten is ernstig. Dus mailde we naar het stadhuis, die vervolgens terug mailde dat de voorzitter van de jacht was geïnformeerd. Terwijl ik het mailtje las hoorde ik de knallen al over het land.....

Dat het gewerkt heeft merkte we bij terugkomst op het domein. De hertjes lopen weer heerlijk achter op het veld te dartelen. Deze keer een trotse moeder met 3 kleintjes. Toen ik mij Franse buufje ging bedanken met een "no water flower", waar ze dol op is want die hebben ze hier niet, was dat het eerste wat ze vertelde. Zij zorgt altijd voor de kat als we weg zijn en had het prille hertengeluk regelmatig mogen aanschouwen. Ze was wel verbaasd dat we al weer terug waren. Maar begreep wel dat een confinement op een Frans domein beter uit te houden zou zijn dan op een Leids 2 kamer appartementje. We komen er wel doorheen. Uiteindelijk komt het altijd goed. Maar ik moet jullie eerlijk bekennen dat ik, ondanks dat prachtige domein, zo af en toe wat somber gestemd ben.....

Fijn weekend, pas goed op elkaar! Veel liefs,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Mary'.